18th March 1959] [Sri R. Venkataraman]

of the Industrial undertakings for the construction of quarters for the staff, etc. An extent of 1,382·55 acres of land has already been acquired and handed over to the company. The company also requested the Government to lease out an extent of 978·38 acres of Government lands for the above purpose. The Board of Revenue has been instructed to permit the company to enter upon the lands pending finalisation of the proposal to lease out the lands so that the company could start construction of the factory. The landowners whose lands have been acquired were given compensation at the rate of Rs. 1,000 per acre for the lands acquired. The persons who encroached upon the Government lands and were manufacturing salt without the permission of the Government should necessarily have to be evicted before the lands could be granted to the company. The number of such persons who were evicted is only 138. Normally they are not entitled to any compensation as the encroachment was made without the permission of the Government. However, considering the special circumstances of the case, the Government have issued orders for the grant of an ex-gratia compensation at the rate of Rs. 300 per acre on the basis of half-grant and half-loan to enable the encroachers to rehabilitate themselves elsewhere.

The company has begun construction of the factory and the installation of the machinery. It is learnt that the plant will be put into commission shortly and that the production will start by the end of April 1959. The company has already assured the Collector of Tirunelveli that such of the affected salt workers who satisfy their requirements would be preferred for employment in the factory to outsiders. When the factory starts production, most of the salt workers who have lost their livelihood by the acquisition of private lands and the leasing of Government lands, will, no doubt, be absorbed in the factory. The dislocation is only transitory and it cannot be helped especially when a very big soda ash and caustic soda factory is to be established in this part of the country.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

ELECTION OF MEMBERS TO THE COMMITTEE ON ESTIMATES FOR THE FINANCIAL YEAR 1959–60.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg to move—

"That, with reference to rule 163 of the Madras Assembly Rules, this Assembly do proceed, on a date to be fixed by the Hon. the Speaker to elect fourteen members to be members of the Committee on Estimates for the financial year 1959–60."

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable

vote, I fix 11 a.m. on Friday, the 20th March 1959, as the time within which nomination papers of candidates for election to the Committee on Estimates should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 3 p.m. on Friday, the 20th March 1959. I also fix 11 a.m. on Saturday, the 21st March 1959, as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely 14, a poll will be taken on Monday, the 23rd March 1959 between the hours of 9 a.m. to 1 p.m.

V.—DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE IN THE YEAR 1958-59.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இவ் வருஷத்திய இரண்டாவது உபமான்யக் கோரிக்கையை இந்த சபைமுன் சமர்ப்பிக்கிறேன். முதல் உபமான்ய கோரிக்கை 1958-ம் வருஷத்தில் செப்டம்பர் மாதம் 196 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு சமர்ப்பிக்கப் பட்டது. சபையும் அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த உபமான்ய கோரிக்கை ரூ. 22·2 கோடிக்கு. இதில் ரூ. 9·28 கோடி ரெவின்யூ கணக்கிலும் ரூ. 4·45 கோடி மூலதனக் கணக்கிலும், ரூ. 8·47 கோடி கடன்களுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 22 கோடி என்று சொல் லும்போது இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையின் அளவு மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்று அங்கத்தினர்கள் கருதலாம். ஆனால் இது அநேகமாக திட்ட அடிப்படையிலே அதிக செலவுகளின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காணும்போது அங்கத்தினர்கள் கவலையுறுவதற்கு இடம் இல்லை என்பதை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். நம்முடைய திட்ட அளவு இந்த வருடத்திற்கு ரூ. 30·47 கோடி என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்தது. நிதி வசதி கொஞ்ம் அதிகமாக ஏற்பட்ட காரணத்தால் இது விரிவாக்கப்பட்டு இப்போது திட்ட அளவு ரூ. 34·81 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அங்கதினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். ஆகவே திட்ட அளவிலே ரூ. 4·34 கோடியாக உயர்ந்து இருப்பது வெவ் வேறு இனங்களிலே, அதிலே முக்கியமாக கல்விக்காக 82 லட்ச ரூபாய் முன்பு இருந்ததைவிட அதிகமாகவும், வைத்திய வசதிகளுக்காக 33 லட்ச ரூபாயும், பொது சுகாதாரத்திற்கு 13 லட்ச ரூபாயும் கூட்டுறவிற்கு 24 லட்ச ரூபாயும், சிவில் வொர்க்ஸின் கீழ் வெவ்வேறு வேலைகளுக்காக 162 லட்ச ரூபாயும் அதிகமாக கோரப்பட்டிருக்கிறது. சிவில் வொர்க்ஸின்கீழ் அதிக மாக இருப்பதற்கு பல்வேறு திட்டங்களை துரிதமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பது காரணமாக இருப்பதோடு, முக்கியமாக ரோடுகளைச் சீரமைக்க முன்பு இருந்ததைவிட 25 லட்ச ரூபாய் அதிகமாக கோரப்பட்டிருப்பது இந்த உயர்வுக்கு முக்கிய காரணம். கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட், லோகல் டெவலப்மெண்ட் வொர்க்குக்காக இன்னும் 96 லட்ச ரூபாய் அதிகமாக கோரப்படுகிறது. மூலதனச் செலவைப் பார்க்கும்போது பெரிய நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்காக 116 லட்ச ரூபாயும், சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்காக 14 லட்ச ரூபாயும் முன்பு கேட்டதைவிட அதிகமாக கோரப்படுகிறது. டாக்கி இருக்கக்கூடியது கணக்கு மாற்றங்களினால் ஏற்படக்கூடியது. கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள். ஒரு தலைப்பில் செலவாகாமல் மீதம் இருந்தாலும், இன்னொரு தலைப்புக்கு அந்தப் பணத்தை உபயோகப் படுத்த முடியாது. அதற்கு தனியாக மான்யம் கோரித்தான் இன்னொரு தலைப்பின்கீழ் செலவழிக்க முடியும். கணக்கு மாற்றங்கள் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடியமற்ற உயர்வுகள்.